

UDENRIGSMINISTERIET

OMTRYK

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 1157 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tlf. +45 33 92 00 00
Fax +45 31 54 05 33
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Estrangeres
Girokonto 3 00 18 06

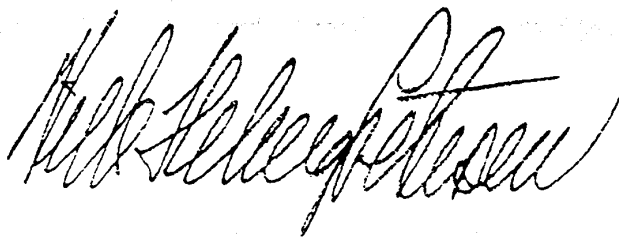
Bilag
1

Kontor
N.1

Journal nr.
400.C.2-0

Dato
6. juni 1997

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 13. juni 1997 dagsordenspunkt rådsmøde (miljøministre) den 19. - 20. juni 1997 - fremsendes vedlagt Miljø- og Energiministeriets notat over punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

SAMLENOTAT VEDR. RÅDSMØDE (MILJØ) DEN 19. - 20. juni 1997

Indholdsfortegnelse:

Ad punkt 1 - Kommissionens Meddelelse om implementering af Fællesskabets miljølovgivning

Ad punkt 2 - Auto-oil-programmet: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedrørende kvalitet af benzin- og dieselbrændstof og ændring af Rådsdirektiv 93/12/EØF; Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om emissioner fra motorkøretøjer og ændring af Rådsdirektiverne 70/156/EØF og 70/220/EØF

Ad punkt 3 - Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Miljøaftaler

Ad punkt 4 - Forberedelse af UNGASS - rådskonklusioner

Ad punkt 5 - Forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (Rådssrammedirektiv om vand)

Ad punkt 6 - Fællesskabets strategi vedrørende klimaændring (rådskonklusioner)

Ad punkt 7 - Forslag til Rådets direktiv om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse industrielle aktiviteter (VOC-direktivet)

Ad punkt 8 - Fællesskabets mandat til 9. marts møde om Montrealprotokollen

Ad punkt 9 - Fællesskabets strategi til bekæmpelse af forsuring

Ad punkt 10 - Forslag til ændring af Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand

Ad punkt 11 - Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en international aftale om standarder for human fældefangst mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation

Ad punkt 12 - Forslag til Rådets direktiv om deponering af affald (lossepladser)

Ad punkt 13 - Forslag til beslutning om Fællesskabets ratifikation af ændring til Baselkonventionen om grænseoverskridende transport af farligt affald (forbud mod eksport af farligt affald til bortskaffelse og nyttiggørelse til en række nærmere angivne lande).

SAMLENOTAT

MILJØ OG ENERGI-
MINISTERIET
MILJØSTYRELSEN

Internationalt kontor
LHø/6

Den 4. juni 1997

VEDRØRENDE RÅDSMØDE (MILJØ) DEN 19. - 20. juni-1997

Ad punkt 1 - Kommissionens Meddelelse om implementering af Fællesskabets miljølovgivning - Rådets Resolution om implementering og praktisk anvendelse af Fællesskabets miljølovgivning

KOM(96) 500

1. Status

Kommissionen fremsendte den 7. november 1996 ovennævnte Meddelelse til Rådet.

Meddelelsen samt resolutionsforslag blev drøftet på rådsmødet(miljø) den 3.- 4. marts 1997.

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Faktuelt grundnotat om forslaget er fremsendt til Europaudvalget d. 30 maj 1997.

Punktet har været forelagt for Folketingets Europaudvalg den 21. februar 1997 til orientering.

Punktet er sat på dagsordenen for rådsmødet den 19.- 20. juni 1997 m.h.p. vedtagelse af en rådsresolution om Kommissionens Meddelelse.

2. Formål og indhold

Meddelelsen indeholder Kommissionens indstilling til gennemførelse af fremtidige aktioner med henblik på at sikre, at Fællesskabets miljølovgivning omsættes fuldt ud og korrekt i Fællesskabet på alle niveauer og gennemføres og håndhæves på samme måde i hele Fællesskabet.

I Meddelelsen konstaterer Kommissionen - under henvisning til Kommissionens egen statistik om gennemførelse - at den nuværende gennemførelse af Fællesskabets miljølovgivning er svag i størstedelen af Fællesskabet, og der må sættes kraftigere ind for at afhjælpe denne situation.

Meddelelsen tilsigter at give en analyse af de spørgsmål, der vedrører gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning, og højne bevidstheden herom på alle niveauer (borgere, NGO'er, regionale myndigheder, Medlemsstaternes regeringer, Fællesskabets institutioner m.v.). Indholdsmæssigt er Meddelelsen bygget op omkring det såkaldte reguleringskredsløb, der blandt andet består af følgende faser: - vedtagelse af ny Fællesskabslovgivning - transformation til national lovgivning - praktisk gennemførelse - tilsyn/inspektion - håndhævelse/sanktionering.

Kommissionen fremlægger i Meddelelsen en lang række konkrete indstillinger til, hvorledes man kan nå de løsninger, der kan styrke gennemførelsen og håndhævelsen af Fællesskabets miljølovgivning på alle niveauer, og sikre opfyldelsen af Traktatens miljømålsætninger. Nogle indstillinger vedrører såkaldte nye aktionsområder og behandles i Meddelelsens del II, mens de øvrige indstillinger, der vedrører en styrkelse af allerede bestående systemer, behandles i Meddelelsens del III.

De indstillinger, der vedrører såkaldte nye aktionsområder, handler om følgende tre områder

1- Medlemsstaternes tilsynsopgaver på miljøområdet. Kommissionen vil overveje at fremkomme med henstillinger, der skal bistå Medlemsstaterne i udførelsen af deres tilsynsopgaver gennem fastlæggelse af retningslinier med henblik på at begrænse de store forskelle, der i øjeblikket er mellem medlemsstaternes tilsyn. Det vil også blive overvejet, om der kan være behov for et begrænset Fællesskabsorgan med revisionsbeføjelser i forhold til de nationale inspektorater/tilsynsmyndigheder.

2 - Procedurer for miljøklager og -undersøgelser i Medlemsstaterne. Kommissionen vil overveje at fremkomme med henstillinger om fastlæggelse af mindstekriterier for behandling af klager og gennemførelse af miljøundersøgelser i de medlemsstater, som ikke har sådanne mekanismer/procedurer.

3 - Adgang til søgsmål på miljøområdet. Kommissionen vil undersøge behovet for retningslinier om repræsentative organisationers adgang til søgsmål med henblik på at fremme anvendelsen og håndhævelsen af Fællesskabets miljølovgivning i lyset af subsidiaritetsprincippet, under hensyntagen til de forskellige retssystemer i Medlemsstaterne.

I det foreliggende udkast til rådsresolution anmodes Kommissionen om, at formulere minimumskriterier for udøvelse af nationale tilsynsopgaver, og Kommissionen anmodes om, at oversende disse minimumskriterier til Rådet med henblik på videre overvejelser.

I resolutionsudkastet understreger Rådet endvidere betydningen af effektive, d.v.s. kortvarige og ikke-omkostningskrævende, klageprocedurer for borgere og miljøorganisationer i miljøsager. Endvidere inviterer Rådet Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse af de eksisterende procedurer i Medlemslandene vedrørende borgeres og miljøorganisationers adgang til domstolene i miljøsager.

3. Europa-Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentet fremsætter ikke ændringsforslag til en kommissionsmeddelelse, men udtaler sig om meddelelsen. Europa-Parlamentets udtalelse om Kommissionens Meddelelse foreligger imidlertid endnu ikke.

4. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige og økonomiske konsekvenser: Såfremt Kommissionen fremsætter forslag svarende til de i Meddelelsen nævnte indstillinger, kan en vedtagelse af sådanne forslag eventuelt medføre lovændringer og økonomiske konsekvenser i Danmark. Dette vil dog afhænge helt af udformningen af Kommissionens forslag, hvorfor dette ikke kan beskrives nærmere på nuværende tidspunkt.

Beskyttelsesniveau: Kommissionens Meddelelse eller en eventuel vedtagelse af en Rådsresolution herom vil ikke i sig selv have konsekvenser for beskyttelsesniveauet i Danmark. Meddelelsen i sig selv vil ikke indebære lovændringer i Danmark.

5. Høring

Meddelelsen har ikke været sendt i høring.

Ad punkt 2 - Auto-oil-programmet: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedrørende kvalitet af benzin- og dieselbrændstof og ændring af Rådsdirektiv 93/12/EØF; Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om emissioner fra motorkøretøjer og ændring af Rådsdirektiverne 70/156/EØF og 70/220/EØF

KOM(96)248

1. Status

Kommissionen oversendte den 29. august 1996 ovennævnte forslag til Rådet. Forslagene er baseret på traktatens artikel 100A og skal derfor behandles efter proceduren om fælles beslutningstagen i artikel 189 B.

Faktuelt grundnotat er tilsendt Folketingets Europaudvalg den 28. november 1996.

Forslagene h været genstand for korte orienterende drøftelser på rådsmøderne (miljø) i oktober og december 1996 samt i marts 1997.

Forslagene har været forelagt Folketingets Europaudvalg henholdsvis den 11. oktober 1996, 6. december 1996 og 21. februar 1997 til orientering.

En udtalelse fra Europa-Parlamentet forelå den 10. april 1997.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen til det kommende rådsmøde (miljø) med henblik på fastlæggelse af fælles holdning.

2. Formål og indhold

Forslagene viderefører den indsats over for personbilers forurening, som blev indledt i 1970 (direktiv 70/220), og som siden er fulgt op gennem en række skærpselser. Med det seneste direktiv, som blev vedtaget i 1994 (direktiv 94/12), og som trådte i kraft 1. januar 1997, er man nået ned på udstødningsnormer, der svarer til en reduktion på omkring 90% af de oprindelige normer fra 1970.

Udgangspunktet for de foreliggende forslag har været de overordnede principper, som blev fastlagt i direktiv 94/12. Heri indgår, at der med virkning fra år 2000 skal gennemføres en yderligere stramning baseret på omkostningseffektive forslag, som fører til opfyldelse af de fremtidige luftkvalitetsmål i EU. Det er også fremhævet, at andre elementer end udstødningsnormer skal inddrages. Med henblik på at fremskaffe et solidt teknisk grundlag for de politiske diskussioner igangsatte Kommissionen allerede i slutningen af 1992 det såkaldte auto/olie-program. Dette program er blevet gennemført i nært samarbejde med bilindustrien (ACEA) og olieindustrien (EUROPIA). Medlemslandene er løbende blevet orienteret om udviklingen, men har ikke været direkte involveret i arbejdet.

Kommissionen har på baggrund af de gennemførte beregninger foreslået en pakke bestående af udstødningsnormer, brændstofkrav og forbedret periodisk syn, som efter Kommissionens opfattelse vil være tilstrækkelige til at sikre, at de forventede fremtidige luftkvalitetsstandarder vil være overholdt i hovedparten af EU-området i år 2010. I områder hvor de foreslåede foranstaltninger ikke vil være tilstrækkelige (især i tættrafikerede gader), må suppleres med lokale foranstaltninger, som f.eks. vejafgifter, bedre offentlig transport, trafikrestriktioner, skrotningspræmier for gamle biler og ombygning af dieseldrevne busser til gas (autogas, naturgas eller DME). Forslagene er således ikke udarbejdet ud fra principperne om anvendelse af bedst tilgængelig teknologi. En sådan model vil efter Kommissionens opfattelse føre til foranstaltninger, som hverken i økonomisk eller miljømæssig henseende vil være optimale.

a. Direktiv 70/220 og 70/156: Begrænsning af luftforureningen fra personbiler

De foreslåede ændringer har dels til formål at indføre teknologiske forbedringer (skærpede udstødningsnormer m.m.), dels at sikre at forureningen fra biler i brug minimeres. I praksis er forslaget fremsat som en ændring af direktiverne 70/220 og 70/156.

Der er foreslået skærpselser af udstødningsnormerne i 2 trin. Første trin skal gælde fra 1. januar 2000 ved typegodkendelse og fra 1. januar 2001 ved første registrering. Trin

2 foreslås indført fra 2005. Det indgår i forslaget, at Kommissionen senest den 31. december 1998 skal fremlægge en vurdering af de tekniske muligheder for at opfylde de foreslåede værdier for år 2005. De foreslåede normer (g/km) fremgår af nedenstående tabel, hvor der til sammenligning er vist de normer, der er indført fra 1. januar 1997 (94/12).

	Benzinbiler			Dieselbiler		
	94/12	2000	2005	94/12 ¹	2000	2005
CO	2,7	2,3	1,0	1,06	0,64	0,50
HC+NO _x	0,59	-	-	0,71/0,91	0,56	0,30
HC	(0,34)	0,20	0,10	-	-	-
NO _x	(0,25)	0,15	0,08	(0,63/0,81)	0,50	0,25
Partikler	-	-	-	0,08/0,10	0,05	0,025

Det bemærkes, at den hidtil anvendte sumværdi for HC og NO_x for benzinbiler er erstattet af separate værdier. For dieselbiler er sumværdien bibeholdt, men der er dog indført en separat værdi for NO_x. Det fremgår videre, at der foreslås samme normer for dieselbiler med direkte og indirekte indsprøjtning. Kommissionen oplyser, at de foreslåede NO_x-udstødningsnormer for dieselbiler må opfattes som meget strenge. Lavere værdier vil forudsætte brug af særlige DeNO_x-katalysatorer, som ikke forventes at være kommercielt tilgængelige i år 2000. De foreslåede værdier for år 2005 har blandt andet til formål at skubbe på udviklingen af sådanne katalysatorer. De foreslåede normer for år 2000 er mindst lige så skrappe som de nuværende føderale amerikanske normer, og de foreslåede år 2005 normer kommer tæt på de normer, som fases ind i Californien i perioden frem til år 2003.

Forslaget indeholder reviderede testprocedurer, krav om installation af egendiagnosesystemer ("on board diagnostic", OBD), og der er fastlagt procedurer for gennemførelse af overensstemmelseskontrol af biler i brug ("recall"). Det er dog frivilligt for medlemsstaterne, om man vil indføre sådanne procedurer. Det hidtidige princip om muligheden for at anvende afgiftsbegunstigelser er bibeholdt. Det indebærer, at afgiftsbegunstigelser kun må referere til udstødningsnormer, som er anført i direktivet, at de skal ophøre, når udstødningsnormerne bliver obligatoriske, og at størrelsen af afgifterne skal være mindre end de faktiske omkostninger ved at opfylde normerne.

Parterne i auto/olie-programmet har vurderet en række andre elementer end dem, der er indbygget i forslaget. Det gælder således en udvidelse af den nuværende holdbarhedstest af forureningsbegrænsende udstyr fra 80.000 km til 160.000 km samt indførelse af specielle udstødningsnormer ved lave temperaturer (-7 C). Parterne har i begge tilfælde vurderet, at sådanne regler ikke er omkostningseffektive.

b. Direktiv 93/12: Krav til benzin og diesel

¹ De høje værdier gælder for dieselmotorer med direkte indsprøjtning.

Der har ikke tidligere været fastsat miljømæssige krav til de anvendte brændstoffer, bortset fra regler vedrørende det tilladte indhold af bly og benzen i benzin (direktiv 85/210) og svovl i diesellole (direktiv 93/12). Kommissionens forslag er fremlagt som en ændring af direktiv 93/12 om svovlindholdet i flydende brændsler.

Det foreslås, at der indføres et generelt forbud mod markedsføring af blyholdig benzin fra 1. januar 2000. For de medlemslande, hvor der kan opstå socioøkonomiske problemer, åbner forslaget mulighed for dispensation, dog ikke ud over 1. januar 2002. Kommissionen oplyser, at blyholdig benzin i dag udgør ca. 30% af markedet i EU, og at andelen i 2000 forventes reduceret til 2%. Kommissionen skønner videre, at det for de biler, der fortsat har behov for den smørende effekt af bly, vil være muligt at anvende erstatningsstoffer. Følgende specifikationer skal overholdes fra 1. januar 2000:

Benzin		Diesel	
Damptryk	max. 60 kPa	Cetantal	min. 51
Destillation 100/150	min. 46%/75%	Massefylde	max. 845 kg/m ³
Olefiner	max. 18%	95%-kogepunkt	max. 360 °C
Aromater	max. 45%	PAH	max. 11%
Benzen	max. 2%	Svovl	max. 350 ppm
It	max. 2,3%		
Svovl	max. 200 ppm		
Bly	max. 0,005 g/l		

Det indgår i forslaget, at medlemsstaterne i områder, hvor luftforurening er, eller med rimelighed kan forventes at blive et alvorligt og tilbagevendende problem for menneskers sundhed og/eller for miljøet, kan kræve markedsføring af brændstoffer af højere kvalitet. Det kræver dog, at man kan begrunde sådanne tiltag over for Kommissionen, som skal give speciel tilladelse.

Kommissionen skal senest den 31. december 1998 fremlægge forslag til revision af de foreslåede specifikationer. Det fremhæves, at denne revision skal indebære en betydelig reduktion i svovlindholdet for både benzin og diesel med virkning fra 1. januar 2005.

Teknisk tilpasning foreslås at ske med bistand fra det udvalg, der nedsættes i forbindelse med Rådets direktiv om vurdering og styring af udendørs luftkvalitet. Den anvendte procedure svarer til procedure I i Rådets afgørelse nr. 87/373.

Kommissionen anfører, at direktivet ikke vil ændre på de muligheder medlemsstaterne hidtil har haft for at fremme anvendelsen af renere brændstoffer ved hjælp af afgiftsbegunstigelser. Blot skal sådanne begunstigelser være i overensstemmelse med direktiv 92/81 om punktafgifter for mineralolier.

c. Kommissionens vurdering

Kommissionen har foretaget beregninger over den forventede effekt af hele pakken (inklusive de endnu ikke fremlagte forslag) frem til år 2010. Selv uden nye indgreb vil

der ske en væsentlig reduktion i de samlede emissioner som følge af allerede vedtagne foranstaltninger. Idet niveauet i 1990 sættes til 100, har Kommissionen beregnet følgende værdier:

	Uden pakke			Med pakke		
	1990	1995	2010	2010	Reduktion i forhold til 1990	Reduktion i forhold til 2010 (uden)
NO _x i byer	100	100	62	39	61%	39%
Partikler i byer	100	110	56	34	66%	39%
CO i byer	100	80	47	24	76%	51%
Benzen i byer	100	87	49	25	75%	48%
HC i alt	100	90	44	24	76%	46%
NO _x i alt	100	95	52	34	66%	35%

De årlige omkostninger for den samlede år 2000-pakke er opgjort til 40,1 mia. kr. (5,5 mia. ECU). For de to foreliggende forslag er beregnet følgende ekstra omkostninger (ekskl. afgifter):

<u>Benzin</u>	Brændstof	1,5 øre pr liter
	Personbil	1500-2100 kr.
<u>Diesel</u>	Brændstof	1,3 øre pr liter
	Personbil	2800-3800 kr.

For år 2005 skønner Kommissionen, at produktionsprisen for personbiler vil blive forøget med yderligere 1100-1500 kr.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har den 10. april 1997 haft førstebehandling af de to forslag. Parlamentet godkendte forslagene med 141 ændringsforslag (brændstofdirektiv 53, bildirektiv 88). Stort set alle forslag har til formål at stramme op på Kommissionens forslag. Parlamentet foreslår således, at der for både brændstoffer og biler allerede nu fastsættes bindende normer for år 2005, og man anbefaler, at de kommende regler baseres på cost/benefit vurderinger i stedet for på vurderinger af omkostningseffektivitet.

For brændstofferne foreslås en række skærper af specifikationerne. For benzin foreslås blandt andet, at benzenindholdet reduceres til 1% (i stedet for 2%), aromatindholdet til 35% (i stedet for 45%) og yderligere til 30% i 2005 og svovlindholdet til 30 ppm (i stedet for 200 ppm). For diesel foreslås skærper af cetantal, PAH-indhold, svovl, massefylde og T95. Svovlindholdet foreslås reduceret til 100 ppm i 2000 og 50 ppm i 2005. Parlamentet foreslår videre, at kravene skal opfattes som minimumskrav, og at markedsføring af dieselbrændstof, der opfylder 2005-specifikationerne, skal på-

begyndes allerede i år 2000. For både benzin og diesel åbnes mulighed for, at lande med socioøkonomiske problemer kan opnå tilladelse til at markedsføre brændstoffer, der ikke opfylder direktivet, indtil udgangen af 2004.

For personbilerne har Parlamentet foreslået, at der indføres udstødningsnormer ved lave temperaturer for CO og HC. Man har endvidere foreslået mindre skærper af de af Kommissionen foreslåede udstødningsnormer. Parlamentet ønsker, at reglerne for OBD også kommer til at omfatte dieselskøretøjer, og man foreslår forskellige justeringer i proceduren for overensstemmelseskontrol ("recall"). Endelig ønsker man, at holdbarhedskravet udvides fra de nuværende 80.000 km (5 år) til 160.000 km (10 år), dog således at der ikke kræves test, men at fabrikanten skal fremlægge en erklæring herom i forbindelse med typegodkendelsen.

Kommissionen har tilkendegivet, at man kan acceptere 22 af de fremsatte ændringsforslag. Det drejer sig i alle tilfælde om mindre væsentlige ændringer. Resten (i alt 119), herunder de ovennævnte forslag afvises af Kommissionen.

4. Konsekvenser for Danmark

Lovmæssige konsekvenser: Forslagene vil ikke kræve lovændringer i Danmark. De nye udstødningsnormer for personbiler kan indføres via en ændring af Færdselsstyrelsens bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjer, og de nye brændstofspekifikationer kan indføres via en bekendtgørelse fra Miljø- og Energiministeriet.

Økonomiske konsekvenser: Såfremt man i Danmark beslutter sig for at indføre systemer for gennemførelse af overensstemmelseskontrol af biler i brug, kan der blive tale om visse statsfinansielle konsekvenser i form af etablering og drift af et testlaboratorium. Størrelsen af disse udgifter blev i 1991 skønnet at udgøre 34 mio. kr. over en 6-årig periode. Såfremt man beslutter ikke at indføre sådanne systemer, forventes der ikke væsentlige statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Baseret på de økonomiske oplysninger, som Kommissionen har fremlagt for de øgede produktionspriser, kan regnes med samfundsmæssige meromkostninger på omkring 250 mio. kr. pr år i forbindelse med anskaffelsen af nye personbiler og omkring 50 mio. kr. pr år i form af øgede brændstofudgifter.

Beskyttelsesniveau: Forslaget vil have positive konsekvenser for beskyttelsesniveauet i Danmark, idet det forventes at medføre en væsentlig reduktion i udslippet af forurenende stoffer.

5. Høring

Forslaget har været i høring hos berørte ministerier og organisationer. Der er kun modtaget få kommentarer. *Københavns Kommune*, *Frederiksberg Kommune*, *Advokatsamfundet* og *Genindvindingsindustrien* har meddelt, at man ikke har bemærkninger.

Automobil-Importørernes Sammenslutning fremhæver, at det lave svovlindhold i dieselloilen kan influere på smøreegenskaberne. Man anmoder om, at Danmark arbejder

på, at der indføres krav til dieseloliens smøreevne (WSD: max. 400 ppm). *Danske Vognmænd* har beregnet den samlede meromkostning for en stor lastbil til 2-5 øre pr km. Man finder dette acceptabelt i forhold til de miljømæssige gevinster. *Danske Eksportvognmænd* er også positive. Man kan tilslutte sig, at krav fastsættes på basis af cost-benefit analyser udarbejdet i samarbejde med bil- og olieindustrien. AUTIG anfører, at man bør være opmærksom på, at kravene til OBD kan medføre risiko for en monopoldannelse.

Oliebranchens Fællesrepræsentation fremhæver, at Kommissionens forslag vedrørende brændstoffer er skrapere end nødvendigt for at opfylde de fremtidige luftkvalitetsmål. Man accepterer alligevel Kommissionens forslag som et politisk kompromis. Vedrørende en eventuel fremtidig revision anføres, at det bør ske ud fra en vurdering af omkostningseffektive midler til opnåelse af veldefinerede mål. Branchen henviser i øvrigt til tidligere korrespondance med Miljøstyrelsen, hvoraf fremgår, at der vil være problemer for de danske raffinaderier med at overholde de foreslåede krav til aromater og benzen i benzin og cetantal og vægtfylde for diesel.

NOAH hilser Kommissionens initiativ velkommen. Man er dog skeptisk over for, om det vil være tilstrækkeligt i de mest forurenede storbyområder. Man støtter indførelse af OBD, hyppigere kontrolcheck og recall, men ser gerne skærpede grænseværdier, fjernelse af benzenindholdet i benzin og øget holdbarhedskrav (160.000 km).

Ad punkt 3 - Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om miljøaftaler

KOM(96) 561 endelig udg.

1. Status.

Kommissionen oversendte d. 4. december 1996 ovennævnte meddelelse til Rådet. Meddelelsen skal ses i sammenhæng med det femte handlingsprogram, hvor der lægges op til en ny form for samarbejde med industrien baseret på frivillige aftaler. Kommissionen har sideløbende med meddelelsen rettet en henstilling til medlemslandene vedrørende anvendelsen af miljøaftaler til gennemførelse af fællesskabsdirektiver, hvori meddelelsens retningslinier for indgåelse af miljøaftaler indeholdes (96/733/EF i EF-T d. 21.12.96).

Meddelelsen blev drøftet på rådsmøde (miljø) den 3.- 4. marts 1997.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den. 21. februar 1997.

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet udtalelse.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen for det kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse af en rådsresolution.

2. Formål og indhold

Meddelelsen vedrører anvendelsen af miljøaftaler, hvorved forstås aftaler indgået imellem industrien og offentlige myndigheder om virkeliggørelse af miljømålsætninger. Formålet med meddelelsen er at skabe rammerne for indgåelse af sådanne miljøaftaler, herunder

- at opstille retningslinier for effektiv anvendelse af miljøaftaler
- at opstille betingelserne for, at sådanne aftaler kan anvendes til gennemførelse af visse bestemmelser i Fællesskabets direktiver
- at anføre, hvorledes miljøaftaler kan anvendes på EU-plan.

I meddelelsen anbefales det på denne baggrund at gennemføre en høring før miljøaftaler indgås, at anvende bindende kontrakter, der kan håndhæves ved domstolene, at opstille kvantificerede målsætninger med delmål i aftalerne, at sikre tilsynet med resultaterne, at offentligheden oplyses om aftalernes indhold, at etablere uafhængig kontrol, og at fastsætte sanktioner.

De vejledende retningslinier kan anvendes både i forbindelse med nationale miljøaftaler og ved miljøaftaler på EU-plan. De nationale miljøaftaler kan vedrøre implementering af EU-retten. Implementering af fællesskabsretten via aftaler kan efter meddelelsen dog alene komme på tale, i det omfang det enkelte direktiv lægger op til denne form. Det fremgår, at direktiver, der f.eks. fastsætter en bestemt grænseværdi på miljøområdet, generelt ikke vil kunne implementeres ved en miljøaftale. Meddelelsen er ikke helt klart på dette område. Kommissionen vil fremover i sine direktivforslag opregne de bestemmelser, hvor det kan komme på tale at implementere via frivillige aftaler.

Hvad angår aftaler på EU-plan fremgår det af meddelelsen, at Kommissionen som aftalepart alene vil kunne indgå ikke-bindende aftaler, idet traktaten kun tillader Kommissionen at anvende forordninger, direktiver, afgørelser og beslutninger som bindende virkemidler. Der kan således alene blive tale om, at Kommissionen anerkender tilsagn fra industrien el.lign.

3. Konsekvenser for Danmark

Meddelelsen har ingen umiddelbare lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser for Danmark og påvirker ikke umiddelbart beskyttelsesniveauet.

4. Høring

Meddelelsen har ikke været sendt i høring.

Ad punkt 4 - Forberedelse af FN's særlige generalforsamling (UNGASS) Rådskommuniké

1. Status

I perioden 23.-27. Juni 1997 afholdes den særlige generalforsamling i FN, UNGASS, hvor der gøres status med henblik på beslutninger om det fremtidige arbejde samt foretages en evaluering 5 år efter Rio-konferencen.

Formandskabet har den 26. maj 1997 fremlagt et udkast til Rådets kommuniké med henblik på vedtagelse på rådsmødet den 19.-20. juni 1997.

På rådsmødet (miljø) den 9.-10. december vedtog Rådet konklusioner om retningslinier for EU's forberedelse af UNGASS. Disse har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 6. december 1996.

2. Formål og indhold

Formålet med formandskabets udkast til rådskommuniké er at bekræfte Rådets enighed om rådskonklusionerne fra december 1996 og herudover signalere, at Rådet står sammen om en række hovedprioriteringer på UNGASS.

Kommunikeet fastslår at bekæmpelse af fattigdom og udvikling af bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre er de overordnede temaer i forbindelse med målsætningen om en bæredygtig udvikling. Rådets opfordrer

til at opnå enighed om: en stærk politisk deklaration, nye initiativer på nøgleområderne ferskvand, energi og øko-effektivitet, at bekræfte nødvendigheden af en integreret tilgang for at opnå en bæredygtig udvikling, at styrke klimakonventionen gennem vedtagelsen af juridisk bindende målsætninger om reduktion af drivhusgasser der ligger betydeligt under 1990 emissionerne, nedsættelse af en international forhandlingskomite vedrørende en skovkonvention med henblik på undertegnelse i år 2000, behovet for en gennemgribende revision af FN-systemet bl.a. på miljøområdet, en tilstrækkelig genopfyldning af GEFen (den globale miljøfond) og et prioriteret arbejdsprogram for CSD.

3. Konsekvenser for Danmark

Forslaget til kommuniké vil i sig selv ikke få retlige eller økonomiske konsekvenser for Danmark eller påvirke det danske beskyttelsesniveau.

4. Høring

Formandskabets forslag har ikke været sendt i høring.

Ad punkt 5 - Forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (Rådsrammedirektiv om vand)

KOM (97) 49 endelige udg.

1. Status

Rådet har den 16. april 1997 modtaget ovennævnte forslag fra Kommissionen.

Forslaget er baseret på traktatens artikel 130 S, stk. 1, og skal derfor behandles efter samarbejdsproceduren i artikel 189 C.

Europa-Parlamentets miljøudvalg opfordrede i juni 1995 til en gennemgribende revision af vandpolitikken. Rådet anmodede i december 1995 - Kommissionen om at udarbejde et rammedirektiv inden udgangen af 1996. Kommissionen vedtog herefter en meddelelse, dateret den 26. februar 1996 om Fællesskabets vandpolitik med en anbefaling om vedtagelse af et rammedirektiv for vandressourcer. Rådet anerkendte den 25. juni 1996 meddelelsen.

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet udtalelse om forslaget.

Forslaget blev præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (miljø) d. 3.- 4.marts 1997.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg d. 21. februar 1997 til orientering.

2. Formål og indhold

Direktivets overordnede formål er at fastlægge en ramme for beskyttelsen af overfladevand, flodmundinger, kystvande og grundvand, som a) forebygger yderligere forringelse og beskytter og forbedrer vandøkosystemernes status, b) fremmer bæredygtigt vandforbrug baseret på langsigtet beskyttelse af tilgængelige vandressourcer og c) herunder bidrager til en bæredygtig (kvantitativ og kvalitativ) vandforsyning.

Rammedirektivet vil nå sine mål følgende måder:

1) ved at danne en overordnet ramme, inden for hvilken Fællesskabet og de nationale og regionale myndigheder i medlemsstaterne kan udvikle en integreret og sammenhængende vandpolitik; (2) ved at skabe et "sikkerhedsnet" for indkredsning af vandproblemer, som ikke behandles hensigtsmæssigt for øjeblikket, og som kræver indgriben på et passende niveau; (3) ved at danne grundlag for indsamling og analyse af store datamængder om vandmiljøets tilstand og de belastninger, som de udsættes for; og (4) ved at sikre gennemsækelighed baseret på offentliggørelse og formidling samt offentlig høring.

For at nå de fastlagte mål forudsætter rammedirektivet, at vand skal forvaltes på vandløbssystemniveau. Det vil sige inden for *vandløbssystemdistrikter* som administrative land- og havområder bestående af et eller flere vandløbssystemer med tilhørende grundvand og kystvand. Der kan etableres distrikter på tværs af nationale grænser.

Medlemsstaterne skal for hvert vandløbssystemdistrikt udarbejde og iværksætte *forvaltningsplaner med programmer* med de foranstaltninger, der anses for at være nødvendige for at opfylde direktivets *miljømålsætninger*. Planerne skal offentliggøres og senere revideres og ajourføres hvert 6. år. Planerne kan suppleres med mere detaljerede programmer og planer.

Miljømålsætningerne skal indgå i programmerne med opnåelse af "god status" i alt overflade- og grundvand senest den 31. december 2010. Desuden forudsættes opfyldelse af kvalitetskrav og målsætninger for de områder, der i distrikterne er udpeget beskyttede områder, f.eks. vand til indvinding af drikkevand.

Som grundlag for udarbejdelsen af forvaltningsplanerne skal *vandløbssystemernes karakteristika* herunder arealanvendelse og erhvervsaktiviteter analyseres. De *meneskelige aktiviteter* indflydelse på overflade- og grundvandets status, herunder skøn over forurening fra punktkilder og diffuse kilder samt vandindvindingens omfang skal vurderes, og en *økonomisk analyse af vandanvendelsen* indenfor vandløbssystemdistrikterne skal gennemføres, herunder indvinding af og forsyning med ferskvand, indsamling og udledning af spildevand, langsigtede forsynings- og efterspørgselsprognoser, og fordelt på mindst sektorerne private husholdninger, landbrug og industri.

Medlemsstaterne skal sørge for at der opstilles programmer for overvågning af overfladevandets og grundvandets status, herunder særskilt af beskyttede områder, som også skal opføres i et særligt register.

Rammedirektivet indeholder endvidere et krav om at medlemsstaterne etablerer en ordning, der kan sikre, at al vandanvendelse betales med fuld omkostningsdækning.

Forvaltningsprogrammerne skal bestå af *grundlæggende foranstaltninger*, og *supplerende foranstaltninger*.

De grundlæggende foranstaltninger er obligatoriske elementer. De består blandt andet af foranstaltninger, der kræves for at gennemføre eksisterende retsakter af relevans for vandpolitikken, herunder direktiverne om badevand (76/160), fuglebeskyttelse (79/409), drikkevand (80/778), rensning af byspildevand (91/271), nitrat (91/676) og integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (96/61) (IPPC-direktivet) samt foranstaltninger, der er nødvendige for at indføre fuld brugerbetaling for anvendelse af vand, kontrol med indvinding af overflade- og grundvand, forbud mod direkte udledning af visse forurenende stoffer til grundvandet samt krav om forhåndstilladelser til aktiviteter, der vil kunne få negativ indvirkning på vandets status.

Supplerende foranstaltninger, er foranstaltninger, som medlemsstaterne kan vedtage for at nå målsætningerne.

For grundlæggende foranstaltninger, der dækker udledning af forurenende stoffer, anvendes en *kombineret fremgangsmåde* med fastsættelse af emissionsgrænseværdier og fastsættelse af miljøkvalitetskrav. Miljøkvalitetskravene er de "kvalitetsmålsætninger", der er fastlagt under datterdirektiverne til direktivet om udledning af visse farlige stoffer (76/464/EØF) og anvendelsen af den kombinerede fremgangsmåde indebærer, at der skal træffes yderligere foranstaltninger, såfremt de grundlæggende foranstaltninger er utilstrækkelige til at opfylde miljøkvalitetskravene.

Programmerne skal opstilles og offentliggøres senest den 31. december 2004 og foranstaltningerne skal være operationelle senest den 31. december 2007. Forinden vedtagelsen af programmerne skal udkast og berørte parter have mulighed for at fremsætte bemærkninger. Programmerne skal endvidere revideres og eventuelt ajourføres hvert 6. år.

Medlemsstaterne skal fremsende kopier af planer og programmer til Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelse af dette direktiv senest den 31. december 2006 og derefter hvert 6. år og forelægger planer for kommende lovgivningsinitiativer for det udvalg, der bistår Kommissionen.

Kommissionen kan udarbejde *strategier mod vandforurening* forårsaget af enkelte forurenende stoffer eller stofgrupper, blandt andet efter henstillinger fra Medlemsstaterne og internationale organisationer og konventioner. Strategierne kan omfatte henstillinger med henblik på revision og vedtagelse af foranstaltninger i relation til øvrige vandrelaterede fællesskabsforordninger, herunder om fastsættelse af kriterier for udvælgelse af prioriterede stoffer.

Forslaget indeholder komité-proceduren IIIa. Kommissionen vedtager efter denne procedure de tekniske specifikationer med henblik på ovennævnte analyser, vurderinger og overvågning af vandets status. Proceduren tænkes endvidere anvendt ved tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling af direktivets bilag om f.eks. overvågning, forurenende stoffer med forbud mod direkte udledning og kriterier for udvælgelse af prioriterede stoffer.

De anførte tidsfrister gælder under forudsætning af, at Kommissionens forslag vedtages af Rådet ved udgangen af 1997. Herefter skal medlemsstaterne have gennemført direktivet ved udgangen af 1999. Når direktivet er fuldt ud gennemført (dvs. ved udgangen af 2007), vil direktiverne om overfladevand (75/440), fiskevand (78/659), prøve- og analysemetoder ved drikkevand (79/869), skaldyrvand (79/923) og grundvand (80/68) samt beslutning om udveksling af oplysninger (77/795) blive ophævet.

Medlemsstaterne skal endelig fastsætte de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet.

3. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser: Forslaget forventes at medføre ændring af planloven, da reguleringen af planlægningen skal formaliseres. Alternativet er en formalisering af planlægningen via ændringer i miljøbeskyttelsesloven. Derudover vil der blive tale om ændring af spildevandsbekendtgørelsen og lov om betalingsregler for spildevandsanlæg.

Endvidere vil forslaget antagelig medføre, at det vil være nødvendigt at fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende indholdet af vandressourceplanlægningen samt udvidelse af planlægningen, for så vidt angår økonomiske vurderinger. Så længe ind-

holdet af målsætninger ikke er nærmere fastlagt, kan det ikke afgøres om forslaget nødvendiggør ændring af reglerne om beskyttelse af grundvandet.

Økonomiske konsekvenser: Forslaget må forventes at få økonomiske konsekvenser for både erhvervsliv og forbrugere, idet forslaget lægger op til en udvidet betaling for anvendelsen af vand og derudover foreskriver en opdeling på de enkelte økonomiske sektorer, mindst fordelt på private husstande, industri og landbrug.

For de offentlige myndigheder vil der blive tale om øgede udgifter til en koordinering af foranstaltninger inden for de udpegede vandløbssystemsdistrikter, til udarbejdelse af forvaltningsplaner og foranstaltningsprogrammer for de udpegede vandløbssystemdistrikter. Derudover vil der blive øgede udgifter til udarbejdelse af økonomiske analyser og til indsamling af data med henblik på opfyldelse af planlægningsforpligtelserne.

Beskyttelsesniveau: Direktivets målsætninger henviser til god overfladevandstatus og god grundvandsstatus, uden at disse begreber er defineret konkret. Påvirkning af beskyttelsesniveauet vil afhænge af den nærmere konkretisering af disse begreber.

4. Høring

Forslaget er sendt i høring med svarfrist den 13. juni 1997.

Ad punkt 6 - Fællesskabets strategi vedrørende klimaændring (rådskonklusioner)

1. Status

Der foreligger endnu ikke forslag til rådskonklusioner.

På den 3. partskonference i december 1997 i Kyoto skal parterne til Klimakonventionen underskrive en protokol om skærpelse af industrilandenenes forpligtelser.

På det seneste forberedende møde i FN-regi blev konventionens parter enige om en såkaldt forhandlingstekst, der lægges til grund for de videre drøftelser om protokollen. Teksten indeholder forslag fra alle konventionens parter om indholdet i protokollen.

Et væsentligt bidrag til denne tekst er, at EU's miljøministre på deres møde den 3. marts 1997 bl.a. blev enige om, at man med henblik på de videre internationale forhandlinger skulle foreslå, at de industrialiserede lande skal reducere deres emissioner af CO₂, metan og lattergas med 15% inden 2010 baseret på 1990 emissionen. Ministrene blev samtidig enige om en intern byrdefordeling, for så vidt angår 10% af reduktionerne.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen m.h.p. vedtagelse af rådskonklusioner.

2. Formål og indhold

Miljøministrene enedes på rådsmødet i marts 1997 om at følgende punkter blev taget op på rådsmødet i juni:

- Fastsættelse af reduktionsmål og byrdefordeling for 2005.
- Politikker og virkemidler. Som et vigtigt element i de internationale forhandlinger har EU anført, at det er vigtigt, at der foreligger fælles politikker og virkemidler for at kunne opfylde det mål, der måtte blive enighed om i protokollen. Samordnede fællesskabspolitikker og yderligere nationale tiltag skal endvidere tilvejebringes for at sikre grundlag for en EU-byrdefordeling af de resterende 5% af den foreslåede reduktionsmålsætning for 2010. En arbejdsgruppe har udarbejdet en rapport om fælles virkemidler, og dette emne vil blive taget op i rådskonklusionerne.
- Metan. Kommissionen har udarbejdet en meddelelse om reduktion af metanemissionen. Denne meddelelse vil blive nævnt i konklusionerne.

3. Konsekvenser for Danmark

Rådskonklusionerne vil ikke i sig selv få lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser for Danmark eller for det danske beskyttelsesniveau.

4. Høring

Konklusionerne har ikke været sendt i høring.

Ad punkt 7 - Forslag til Rådets direktiv om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse industrielle aktiviteter (VOC-direktivet)

KOM (96) 538

1. Status

Kommissionen oversendte den 12. februar 1997 ovennævnte forslag til Rådet.

Forslaget er baseret på traktatens artikel 130 S, stk. 1, og skal derfor behandles efter samarbejdsproceduren i artikel 189 C.

Direktivforslaget fremsættes af Kommissionen med henvisning til det 5. miljøhandlingsprogram og ministerdeklarationen fra et møde i maj 1996 mellem Kommissionen og 8 nord - vesteuropæiske lande (inklusive Danmark) om begrænsning af forurening med jordnær ozon.

EU-Parlamentet forventes at udtale sig i september 1997.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen med henblik på at opnå politisk enighed.

2. Formål og indhold

Forslaget skal ses i sammenhæng med en række andre initiativer på EU - plan til reduktion af VOC, herunder måling af jordnær ozon, samt reduktion af emissionen fra biler og fra distribution / påfyldning af benzin.

Formålet med forslaget er at reducere den under visse forhold grænseoverskridende luftbårne emission af flygtige organiske forbindelser (Volatile Organic Compounds, VOC) fra en række industrielle processer, hvor der anvendes organiske opløsningsmidler, idet disse forbindelser reagerer kemisk i atmosfæren i et samspil med sollys og kvælstofoxider, hvorved dannes jordnær ozon. Ozon er i høje koncentrationer såvel sundhedsskadeligt for mennesker som skadeligt for vækster og afgrøder. Målsætningen er en reduktion på ca. 57 % i år 2010 sammenlignet med år 1990.

Endvidere har forslaget til formål af undgå (substituere) eller reducere emissionen af visse særligt sundhedsskadelige opløsningsmidler som f. eks. klorerede opløsningsmidler. Det skal her bemærkes, at klorerede opløsningsmidler ikke bidrager til dannelsen af jordnær ozon.

Direktivforslaget omfatter ca. 20 forskellige industrielle sektorer, herunder renserier, autolakerier, dele af grafisk industri, farmaceutisk industri, farve / lakfabrikker samt overfladebehandling af læder, metal, plastik, tekstiler og træ. For de fleste industrielle sektorer indeholde direktivforslaget nedre tærskelværdier, således at små - og for visse sektorer også mellemstore virksomheder - ikke er omfattet. For 2 sektors vedkommende, nemlig renserier og autolakerier, er der ikke fastsat nedre tærskelværdier, hvilket betyder at alle virksomheder indenfor de to sektorer er omfattet af direktivforslaget. Årsagen hertil er, at disse virksomheder findes i stort antal, således at emissionen fra virksomhederne totalt er betydelig, uanset at emissionen fra den enkelte virksomhed ikke er af større omfang.

Direktivforslaget indeholde krav om, at de omhandlede virksomheder:

- 1) skal overholde sektorspecifikke grænseværdier for udsendelsen af organiske opløsningsmidler (direktivforslagets bilag III A) eller
- 2) skal opfylde kravene i et fastlagt reduktionsprogram (bilag III B). Dette program giver som alternativ til traditionel luftrensning (bilag III A) virksomhederne mulighed for at substituere til produkter, der indeholder mindre mængder af opløsningsmidler, f. eks. vandfortyndbare produkter.

Bestående virksomheder får en frist til den 30. okt. 2007 til overholdelse af direktivets bestemmelser. Nye virksomheder, der indgiver ansøgning om godkendelse/registrering efter den 1. jan. 2000 skal som udgangspunkt overholde direktivets bestemmelser ved etableringen.

Medlemsstaterne kan i stedet for at følge bestemmelserne i bilag III (A eller B) vælge at udarbejde og gennemføre nationale planer for en samlet landsdækkende reduktion af emissionen af organiske forbindelser fra de processer, der er omfattet af direktivet. Den nationale plan skal føre til en reduktion af den årlige emission af flygtige organiske forbindelser af mindst samme størrelsesorden, som ville være opnået ved at følge bestemmelserne i bilag III for de enkelte virksomheder.

Forslaget indeholder desuden administrative forskrifter, herunder om offentlighedens inddragelse, - om sanktioner og om afrapportering til Kommissionen. Endelig indeholder forslaget i art. 13 en bestemmelse om nedsættelse af et udvalg, der skal rådgive Kommissionen vedrørende "de foranstaltninger, der skal træffes", komiteprocedure I.

3. Konsekvenser for Danmark.

Det skønnes at forslaget vil berøre ca. 2000 danske virksomheder, heraf ca. 500 autolakerier og ca. 300 renserier. For en række sektorer vil forslaget kun berøre en håndfuld virksomheder.

Lovgivningsmæssige konsekvenser: Direktivforslaget indeholder en kobling til IPPC-direktivet for så vidt angår de virksomheder (store virksomheder), der er omfattet af dette. Implementeringen af direktivforslaget vil derfor skulle ske i sammenhæng med implementering af IPPC-direktivet, som kræver lovændring. På den baggrund vil implementering af VOC-direktivet kunne ske ved udarbejdelse (evt. revision) af bekendtgørelse(r), herunder udvidede regler om høring. Det vil være påkrævet at indføre et registrerings- / godkendelsessystem for de virksomheder, der ikke i øjeblikket er omfattet af et sådant.

Miljø- og energiministeren og Dansk Industri indgik i efteråret 1995 en aftale om reduktion af industriens udslip af organiske opløsningsmidler, den såkaldte VOC-aftale. Det er anført i aftalen, at denne om nødvendigt ved parternes forhandling må tilpasses et kommende VOC-direktiv.

Økonomiske konsekvenser : Forslaget vil have visse økonomiske konsekvenser for de berørte dele af erhvervslivet. Kommissionen estimerer, at de samlede årlige omkostninger ved forslaget er ca. 4 milliarder ECU i Europa, eller ca. 2 ECU pr. kg. mindsket VOC.

Endvidere vil forslaget give anledning til en forøgelse af det administrative ressourceforbrug hos både statslige og decentrale myndigheder. Omfanget af dette merforbrug kan løst anslået opgøres til 1/4 årsværk for hver af de berørte lokale myndigheder (på grund af bl. a. udvidet godkendelses / registreringsordning med tilhørende høringsprocedure), svarende til ca. 25 mio kr. Hertil kommer et øget ressourceforbrug for den centrale myndighed (Miljøstyrelsen).

Beskyttelsesniveau : Den danske VOC-aftale mellem miljø- og energiministeren og dansk industri omfatter ikke klorerede opløsningsmidler. Aftalens mål er at nedbrin-

ge industriens udslip med 40 % inden år 2000 set i forhold til 1988 - niveauet. Aftalen er ikke juridisk bindende og indeholder ikke sanktionsmuligheder.

Det vurderes, at direktivforslaget vil forbedre beskyttelsesniveauet i Danmark, idet der med forslaget indføres bindende regler for emission af VOC fra en række industrielle aktiviteter, fastsættes regler for emission af klorerede opløsningsmidler og reguleres en række industrielle sektorer, som ikke er omfattet af VOC-aftalen.

Endvidere vil regler på fællesskabsplan medvirke til et forbedret miljø i Danmark, idet ozondannelse er et grænseoverskridende problem. Det skal dog bemærkes, at problemet med jordnær ozon ikke nær har det omfang i Danmark, som kendes fra en del andre medlemsstater.

4. Høring

Forslaget har været sendt til høring hos berørte myndigheder og organisationer.

Industriens organisationer giver generelt udtryk for, at direktivforslaget er vanskeligt tilgængeligt, og at det er for bureaukratisk. Desuden anføres, at det er uklart, hvad evt. nationale planer skal indeholde, ligesom det findes uklart hvad "plan for forvaltning af opløsningsmidler" (bilag 4) skal anvendes til.

Foreningen af Danske Kemiske Industrier finder, at afgrænsningen i forhold til IPPC-direktivet er uklar. Desuden findes direktivforslagets krav, til hvorledes man skal verificere, at man overholder tærskelværdierne i praksis, at være vanskelige at efterleve for de omfattede virksomhedstyper. Særligt vurderes kravene i Forvaltningsplanens massebalance (bilag 4) at være næsten uopfyldelige. Sammenfattende er det Foreningens opfattelse, at direktivforslaget som helhed næppe vil kunne resultere i omkostningseffektiv reduktion af VOC fra industrien.

Foreningen af Auto - og Industrielakerere giver udtryk for utilfredshed med, at netop autolakererier skal omfattes af forslaget uanset virksomhedens størrelse, da de administrative krav er uforholdsmæssigt tidskrævende for de (typisk) små virksomheder. Foreningen finder således, at der bør indføres en forbrugstærskel for autolakerier omfattet af forslaget, svarende til tærsklen for andre virksomhedstyper.

Dansk Industri lægger desuden til grund, at danske virksomheder generelt allerede kan opfylde direktivforslagets bestemmelser. Der peges dog på problemer med regulering af diffus emission fra nogle brancher.

Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og Københavns kommune er som udgangspunkt positive over for sigtet med direktivforslaget. Det anføres i øvrigt, at anvendelsesområdet bør tydeliggøres, ligesom det anføres at den administration, der lægges op til er kompliceret og ressourcekrævende. Det anføres således som problematisk at opstille reduktions - / emissionsnormer for processer generelt, løsrevet fra branche - eller produktionstilhørsforhold og dermed fra de konkrete tekniske muligheder for forureningsbegrænsning. Det bør derfor tilstræbes, at direktivforslaget gøres

mere operationelt samtidig med at det i praksis ikke kommer til at medføre en lempelse af den eksisterende regulering.

Udover disse generelle synspunkter har *Københavns Kommune* desuden en række bemærkninger til enkeltelementer i forslaget. Vedrørende forslagets bestemmelser om kontrol anføres det således bl. a., at det fremgår af teksten, "at en emissionsværdi betragtes som overholdt, når ingen enkeltværdi i en stikprøvemåling overskrider emissionsgrænseværdien". Dette anføres at være et fundamentalt forkert kontrolprincip, idet man derved straffer den virksomhed, der foretager mange målinger og herved øger sandsynligheden for, at der måles en overskridelse.

Ad punkt 8 - Fastlæggelse af Fællesskabets forhandlingsmandat til det 9. partsmøde i Montreal protokollen

1. Status

Det 9. partsmøde i Montreal protokollen (om stoffer, der nedbryder ozonlaget) finder sted 15.-17. september 1997. Fristen for fremsættelse af forslag til ændringer af protokollen udløb den 15. marts. Der er fremsat forslag fra Indien, Canada, USA, Australien, Schweiz og EU. Kommissionen har oplyst, at den med henblik på vedtagelse på miljørådsmødet 19.-20. juni agter at fremsætte et forslag til rådsbeslutning vedr. Fællesskabets forhandlingsmandat til partsmødet i september.

2. Formål og indhold

I Fællesskabets forslag, som det blev fremsendt til UNEP, forbeholder man sig ret til i perioden op til partsmødet nærmere at præcisere forslagene. På baggrund af efterfølgende ekspertgruppedrøftelser forventes kommissionen at fremlægge et forslag til rådsbeslutning vedrørende forhandlingsmandat, hvor de vigtigste punkter vil være

afvikling af methylbromid

- at afviklingsdatoen for i-lande fremrykkes fra år 2010 til år 2001 med undtagelse for "kritiske anvendelser"
- at afvikling i u-lande sker så hurtigt som muligt,

undtagelsesbestemmelser for methylbromid

- at der etableres operationelle retningslinier, der hensigtsmæssigt kan håndtere undtagelser. Disse skal omfatte samtlige "essentielle" eller "kritiske" anvendelser på et tidspunkt, hvor anvendelse af methylbromid ellers er afviklet,

HCFC'er

- at loftet for forbruget reduceres fra 2,8 til 2,0 %, og at afviklingsdatoen fremrykkes fra 2030 til 2015 med skrappe reduktionstrin (svarende til EU's nuværende regler)
- at der forberedes regulering af produktion,

handel

- at protokollens handelsrestriktioner over for ikke-parter udvides til også at omfatte methylbromid og HCFC'er
- at der etableres mere omfattende overvågning og kontrol med handel med alle ozonlagsnedbrydende stoffer (for at begrænse smugleri og illegal anvendelse)

forhandlingskompetence

- at Kommissionen forhandler på Fællesskabets vegne i konsultation med medlemslandene.

3. Konsekvenser for Danmark

Rådsbeslutningen vil ikke i sig selv få lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser for Danmark eller for det danske beskyttelsesniveau. Såfremt parterne måtte enes om ændringer af protokollen efter retningslinierne i Kommissionens forventede forslag, vil der kun blive tale om marginale lovgivningsmæssige og økonomiske konsekvenser for Danmark.

4. Høring

Der har ikke været foretaget høring.

Ad punkt 9 - Fællesskabets strategi til bekæmpelse af forsurening

KOM 97 (88)

1. Status

Kommissionens Meddelelse er oversendt til Rådet og modtaget i Miljøstyrelsen den 29. maj 1997. Meddelelsen er Kommissionens opfølgning på rådsopfordringen af 18. December 1995 om at fremsætte forslag til en sammenhængende Fællesskabsstrategi med hensyn til forsurening.

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om meddelelsen.

2. Formål og indhold

Som baggrund herfor har Rådet noteret sig, at det endelige mål med hensyn til forsurening i det femte miljøhandlingsprogram er "ingen overskridelser overhovedet af de kritiske belastninger og niveauer" i år 2010, men Rådet noterer sig samtidig, at nedfaldet af forsurende stoffer vil overskride de kritiske belastninger til trods for, at eksisterende og planlagt lovgivning vil reducere emissionerne.

Formålet med meddelelsen er at finde frem til hvilke yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå målsætningen. Centralt i meddelelsen er fastlæggelsen af et delmål på vejen mod det endelige mål om ingen overskridelser af de kritiske belastninger og niveauer. Det skyldes, at Kommissionens analyse har vist, at selv med anvendelse af den bedste nuværende kendte teknologi er det ikke muligt at nå det endelige mål i år 2010.

Analysen bag forsuringsstrategien har vist, at "50% gap-closure" i år 2010, det vil sige 50% reduktion i de følsomme arealer i EU-området, hvor den kritiske belastning for forsurening overskrides, repræsenterer det mest omkostningseffektive delmål.

Den foreslåede strategi indeholder følgende hovedelementer:

(i) Forslag til fastsættelse af nationale emissionslofter: Nationale emissionslofter skal fastsættes for en gruppe særligt betydningsfulde forurenende stoffer. (Anvendelsen af nationale emissionslofter giver fleksibilitet i landenes valg af virkemidler, f.eks. økonomiske, og det samlede mål for EU kan derfor opnås med en højere grad af omkostningseffektivitet). Den konkrete fastsættelse af de nationale emissionslofter bestemmes ud fra, at Kommissionen foreslår, at man som delmål vælger "50% gap-closure" i år 2010.

Med henblik på at bekæmpe problemet med ozondannelse ved jordoverfladen (troposfærisk ozon) vil Kommissionen i begyndelsen af 1998 præsentere en strategi, som definerer nationale emissionslofter for hovedkomponenterne i dannelsen af troposfærisk ozon, NO_x og VOCer. I løbet af 1998 vil Kommissionen fremsætte forslag til nationale emissionslofter for SO₂, NO_x, NH₃, og VOCer, der er konsistent med både forsuringsstrategiens delmål om "50% gap-closure" i år 2010 og med de fastsatte mål til bekæmpelse af troposfærisk ozon.

Det foreslås at delmålet bliver revideret i år 2004.

(ii) Ratificering af svovlprotokollen fra 1994 om yderligere svovlemissionsreduktioner: Kommissionen foreslår, at Rådet giver Kommissionen mandat til på Fællesskabets vegne at ratificere protokollen.

(iii) Forslag til revision af direktivet vedrørende svovlindholdet i visse flydende brændstoffer: For visse medlemslande, blandt andet Danmark, er det omkostningseffektivt at introducere strengere standarder for svovlindholdet i gasolier end de 0,2% per vægtenhed, der blev fastsat i direktiv 93/12/EEC. Forslag er under udarbejdelse.

Kommissionen vil desuden fremsætte forslag om grænseværdier for svovlindholdet i tunge brændstofolier, men Kommissionen anfører, at i lande eller industrier, hvor visse miljømæssige forhold opfyldes, eller der anvendes rensningsteknikker, vil det være hensigtsmæssigt at tillade afvigelser fra den generelle regel.

(iv) Tiltag i forhold til LCP- (large combustion plants) og IPPC-direktiverne; kontrol af emissioner fra stationære kilder: Kommissionens forslag til revision af LCP-direktivet vil være konsistent med opnåelsen af målet i år 2010 om 50%-gap closure. Under revisionen undersøges potentialet for at etablere nationale lofter for emissioner af SO₂ og NO_x fra anlæg for både at tilgodese hensynet til miljø og omkostningseffektivitet.

Fastsættelsen af emissionsgrænserne i følge IPPC-direktivet (96/61/EEC) skal baseres på såkaldte bedste tilgængelige teknologier og skal reflektere den geografiske placering, lokale miljømæssige forhold, kravene til minimeringen af langtrækkende eller grænseoverskridende forurening, samt IPPC-direktivet's primære målsætning for at undgå, eller hvis det ikke er muligt, at reducere emissioner til opnåelse af et generelt højt miljøbeskyttelsesniveau.

IPPC-direktivet skal også anvendes til at opnå emissionsreduktioner hos industrien, men for hvert land vil valget mellem at kontrollere SO₂-emissioner eller NO_x-emissioner afgøres nationalt ud fra hensynet til omkostningseffektivitet. Virkemidler kan omfatte både fastsættelse af emissionslofter eller anvendelse af økonomiske instrumenter.

(v) Tiltag i forhold til emissioner fra skibe: Kommissionen foreslår, at EU støtter initiativerne i revisionen af MARPOL til definition af det Baltiske Hav samt hele eller dele af Nordsøen og den Engelske kanal som følsomme områder i forhold til SO₂-emissioner. Kommissionen mener, at EU-landene efter revisionen af MARPOL snarest skal tage skridt i retning af at implementere reglerne vedrørende de følsomme områder. Det indebærer, at skibe i de sensitive områder skal anvende brændstof med et maksimalt svovlindhold på 1,5%, hvilket vil udgøre et omkostningseffektivt tiltag.

(vi) Initiativer overfor lande i Central og Østeuropa: Ved optagelse af 10 Central- og Østeuropæiske lande i Fællesskabet bør tilegnelsen af Fællesskabets miljøbeskyttelseslovgivning i disse lande være et prioritetsområde. Under adgangsforhandlingerne agter Kommissionen at lade forsurende udgøre et prioritetsområde i diskussionerne om miljøbeskyttelse. Kommissionen vil gøre brug af de eksisterende programmer og faciliteter for at identificere relevante samarbejdsområder.

(vii) Tiltag i forhold til Konventionen vedrørende langtrækkende grænseoverskridende luftforurening (UNECE/CLRTAP): Kommissionen og medlemslandene bør aktivt promovere CLRTAP-forhandlingerne om en ny multiforureningsprotokol samt en snarlig ratificering af 1994 svovlprotokollen, da CLRTAP udgør det vigtigste forum, hvori Fællesskabet kan påvirke og promovere emissionsreduktioner i ikke-EU medlemslande.

(viii) Mulige tiltag i forhold til reduktion af ammoniak: Følgende metoder er omkostningseffektive med henblik på at reducere ammoniak-emissionerne yderligere i forhold til eksisterende tiltag i EU: Reduktion af emissioner under anvendelse af gødning fra dyr; tilpasninger af fjerkræstal til mindre ammoniakemissioner; reduktion af ammoniakemissioner fra industrielle processer. Usikkerheden omkring effektiviteten og omkostningerne forbundet med reduktion af ammoniakemissioner er større end for de øvrige forurenere, og derfor er det her passende at tillade flere valgmuligheder i medlemslandenes valg af virkemidler.

(ix) Økonomiske instrumenter: Anvendelsen af økonomiske styringsinstrumenter er en prioritet i det Femte Miljøhandlingsprogram og den generelle brug af nationale

emissionslofter kombineret med fleksibilitet i situationer, hvor kildebaserede lofter bruges, muliggør anvendelsen af økonomiske instrumenter, som kan omfatte skatter/afgifter, subsidier, omsættelige emissionstilladelser og aftaler.

Økonomiske instrumenter kan med fordel anvendes på sektorniveau f.eks. gennem energibeskatning, skibstransportafgifter, landbrug og "joint implementation" af nationale emissionslofter:

- **Energi:** Et direktiv om energibeskatning er under forberedelse i Kommissionen. Mulighederne under betragtning inkluderer: differentierede minimumsskattesatser på tunge brændselsolier afhængig af svovlindhold; differentiering af nationale satser på energiprodukter efter miljømæssige kvaliteter; inddragelse af nye energiprodukter under Fællesskabs lovgivning; inddragelse af miljømålsætninger i fremtidige revisioner af Fællesskabets skatteniveau.
- **Skibstransport:** Differentierede skibsafgifter til opnåelse af yderligere emissionsreduktioner af SO₂ og NO_x fra skibe i det Baltiske hav, Nordsøen og dele af Atlanterhavet.
- **Landbrug:** I udviklingen af den fælles landbrugspolitik kan man inddrage behovet for at reducere ammoniakemissionerne. Forsuringsproblemet, problemet med afløb af nitrater til overflade- og grundvand og problemet om metanemissioner kan med fordel tilgodeses i en sammenhængende ramme, jævnfør 1996 revisionen af det femte miljøhandlingsprogram, hvor integration af miljøhensyn i andre politikområder er en vigtig prioritet.
- **"Joint implementation":** Kommissionen agter at undersøge potentialet ved "joint implementation" af nationale lofter i sammenhæng med direktivmeddelelsen til fastsættelse af nationale emissionslofter.

(x) Mulige tiltag overfor emissioner fra transportsektoren: Strengere emissionsgrænser og brændstofstandards bliver introduceret i år 2000, men Kommissionen vil i slutningen af 1998 levere meddelelse til yderligere standarder for køretøjer og brændstofkvaliteter med virkning fra 2005. Kommissionens forslag til lovgivning i Fællesskabet om at reducere emissioner fra non-road kilder forventes vedtaget i nær fremtid. Kommissionen vil undersøge mulighederne for at styrke disse emissionsstandarder yderligere samt for at udvide deres dækning til en bredere kategori af køretøjer.

(xi) Tiltag i forhold til promovering af energieffektivitet og energibevarelse: Resultaterne fra programmerne JOULE, FAIR, ALTENER og SAVE vil påvirke energiforbruget og energiproduktionens balance mellem forskellige kilder og dermed udgøre initiativer til promovering af energieffektivitet og energibesparelse.

(xii) Revision: Kommissionen vil tage forsuringsstrategien op til revision på et senere tidspunkt. Kommissionen vil da identificere og foreslå nødvendige supplerende tiltag til forsuringsstrategien for at nå det endelige mål. Det foreslås, at Kommissionen før

udgangen af år 2004 præsenterer en rapport til Rådet om de oplysninger, der er til rådighed, og udsigten til at nå de fastsatte emissionslofter i år 2010, og at den pågældende rapport vil blive offentliggjort samt eventuel ny viden præsenterer en revideret forsøringsstrategi.

3. Konsekvenser for Danmark

Kommissionens meddelelse om forsøringsstrategien har ikke i sig selv nogen direkte mæssige eller økonomiske konsekvenser for Danmark og har ikke nogen direkte konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

Hvis strategien senere udmøntes i konkrete retsakter, vil der stilles spørgsmål til disse spørgsmål.

Strategien er overvejende formuleret som målsætninger (særligt i forbindelse med de fastsatte emissionslofter) for udformning af konkrete retsakter. Der er lagt op til, at medlemslandene vælger af styringsmidler til opnåelse af målene i de pågældende retsakter, der senere måtte blive gennemført. Det betyder, at de fulde konsekvenser af strategien først vil blive vurderet, efter at valget af styringsmidler er foretaget. Dog har Kommissionen foretaget foreløbige beregninger af det omkostningseffektive valg af virkemidler til opnåelse af målsætningerne.

For Danmark skønnes udgifterne ved en omkostningseffektiv gennemførelse af forsøringsstrategien at være 181 millioner ECU om året fra år 2010. Af disse udgifter vil 59 millioner ECU stamme henholdsvis 59, 42 og 80 millioner fra SO₂-reduktion, NO_x-reduktion og NH₃-reduktion. Hvis man som illustration lægger udgifterne til SO₂-reduktioner på elprisen, vil det betyde en forhøjelse af KW-taksten på 0,15 kr. Kommissionen anfører, at udgifterne opvejes af de samfundsmæssige fordele, der opstår af positive påvirkninger på især den menneskelige sundhed.

Af de foreløbige undersøgelser fremgår endvidere, at Danmark vil opleve en kritisk belastning i områder svarende til 174.000 hektar i år 2010. I år 2010 vil der uden implementering af Forsøringsstrategien være 1.400 hektar (4% af det samlede areal), hvor den kritiske belastning overskrides. Implementering af forsøringsstrategien (50% gap-closure) vil medføre, at den kritiske belastning overskrides i et område på i alt 21.000 hektar (2% af det samlede areal).

Kommissionen vil i løbet af 1997-98 foretage yderligere beregninger af de økonomiske konsekvenser af strategien i sammenhæng med forslag til emissionsreduktioner for SO₂, NO_x og NH₃.

4. Høring

Meddelelsen har ikke været sendt i høring.

Ad punkt 10 - Forslag til ændring af Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand

KOM nr. (94) 612 endelig udg.

1. Status

Kommissionen oversendte den 28. april 1995 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget er baseret på traktatens artikel 130 S, stk. 1, og skal derfor behandles efter samarbejdsproceduren i artikel 189 C.

Forslaget er en følge af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles (december 1993) om revision af direktiv 80/778/EØF om kvaliteten af drikkevand, og revisionen har til formål at forenkle, ajourføre og kodificere dette direktiv. Specielt skulle bestemmelserne om drikkevand i højere grad sigte mod opfyldelse af væsentlige kvalitets- og sundhedskriterier, og det skulle være op til medlemsstaterne selv at tilføje sekundære kriterier.

Faktuelt grundnotat er tilsendt Folketingets Europaudvalg den 14. september 1995.

Europa-Parlamentet har d. 12. december 1996 afgivet udtalelse om forslaget.

Forslaget har været drøftet på rådsmødet (miljø) den 15. oktober 1996.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 11. oktober 1996 til orientering.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen med henblik på en orienterende drøftelse.

2. Formål og indhold

Formålet med direktivet er beskyttelse af sundheden.

Forslaget omfatter drikkevand, hvad enten det leveres fra vandværk eller på beholder, medmindre der er tale om naturligt mineralvand omfattet af Rådets direktiv 80/777/EØF, samt vand, der anvendes i levnedsmiddelvirksomheder.

Ud over specifikke grænseværdier foreslås visse generelle krav til drikkevandskvaliteten foruden en pligt for medlemsstaterne til at fastsætte værdier for supplerende parametre, som ikke er medtaget i direktivet, hvis sundhedshensyn gør dette nødvendigt.

En medlemsstat, der finder det nødvendigt at fastsætte supplerende eller strengere grænseværdier for de kemiske parametre, skal underrette Kommissionen herom efter proceduren i Rådets direktiv 83/189/EØF (om informationsprocedure for tekniske forskrifter). De planlagte foranstaltninger skal først kunne træffes 3 måneder efter underretningen og kun, hvis Kommissionens udtalelse ikke er negativ. Hvis Kommissio-

nens udtalelse er negativ, skal spørgsmålet afgøres efter revisionskomitéproceduren i drikkevandsdirektivet.

Medlemsstaterne kan efter forslaget ikke forbyde eller begrænse fri omsætning af drikkevand på grund af dets kvalitet, hvis denne opfylder mindstekravene for de mikrobiologiske og kemiske parametre i forslaget. Medlemsstaterne kan endvidere ikke forbyde eller begrænse markedsføring af levnedsmidler på grund af kvaliteten af vand, der er anvendt ved fremstilling m.v., hvis vandet overholder disse mindstekrav.

Forslaget indeholder færre parametre med specifikke grænseværdier end det gældende direktiv. For en række konkrete stoffer, bl.a. bly, foreslås grænseværdien sænket. Desuden er der indføjet grænseværdier for visse nye stoffer.

Grænseværdien for pesticider på 0,1 µg/l foreslås opretholdt, men det er i forslaget uklart, om den også gælder for nedbrydnings- og omdannelsesprodukter. Det foreslås at ophæve den eksisterende samlede grænse for pesticidindhold på 0,5 µg/l. Der er ikke i forslaget hjemmel for Kommissionen til at ændre grænseværdien for bestemte pesticider. I en note til pesticidgrænseværdien i forslaget angives det imidlertid, at Kommissionen skal undersøge, om der kan fastsættes en individuel værdi for et bestemt stof, efter en evaluering af de videnskabelige oplysninger, der er til rådighed.

Kravene til drikkevandet skal være overholdt der, hvor drikkevandet stilles til rådighed for forbrugeren, dvs. ved mindst én hane på forbrugers rørsledning, men medlemsstaterne kan undtage overskridelser, der skyldes forbrugernes del af fordelingsnettet. For vand på beholder skal kravene være opfyldt ved aftapningen.

Forslaget forpligter medlemsstaterne til at opstille kontrolprogrammer, der overholder forslagets minimumskrav til hyppighed og omfang samt analysemetoder. Det foreslås, at disse regler skal kunne ændres ved en komitéprocedure II A.

Forslaget indeholder specifikke regler for, hvilken procedure medlemsstaterne skal følge, når der konstateres overskridelser af grænseværdierne. Hvis drikkevandsforsyningen ikke kan foregå på anden rimelig måde, kan der fastsættes tidsbegrænsede undtagelser, hvis undtagelsen ikke indebærer sundhedsfare.

Forslaget forpligter medlemsstaterne til at sikre, at forbrugerne har adgang til oplysninger om drikkevandets kvalitet. Der er desuden krav om rapportering vedr. drikkevandskvalitet.

3. Europa-Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentet har d. 12. december 1996 behandlet forslaget og vedtaget en lang række ændringsforslag.

Parlamentet har bl.a. foreslået:

- at begrænsningerne i medlemsstaternes mulighed for at fastsætte strengere nationale regler uden Kommissionens godkendelse udgår, men har ikke foreslået, at frihandelsklausulen slettes.
- at sumgrænseværdien for pesticider på 0,5 µg/l opretholdes og at både denne og grænseværdien for enkeltstoffer på 0,1 µg/l også omfatter visse nedbrydningsprodukter, men definitionen af disse nedbrydningsprodukter er noget snæver (henholdsvis "metabolitter, der er pesticider" og "metabolitter, som har pesticidliggende virkning").
- at vandet generelt skal være frit for stoffer med hormonlignende virkning eller andre sundhedsskadelige stoffer i sundhedsfarlige mængder, samt indførelse af et krav om at vandet skal være "rent".
- en sumværdi for 5 organiske chlorforbindelser (deriblandt trichlorethan og tetrachlorethan) på 10 µg/l som skal overholdes ved hanen.
- en regel om, at medlemsstaterne skal sikre, at materialer i husinstallationer ikke afgiver stoffer til vandet i koncentrationer, der overskrider de fastsatte grænseværdier.
- at kravene til vandkvalitet skal være opfyldt ved alle koldtvandshaner, og at undtagelsen for overskridelser, der skyldes forbrugerens egne installationer ophæves undtagen for bly.
- at muligheden for at dispensere fra kvalitetskravene begrænses til 2 år med en mulighed for Kommissionen til at tillade dispensation i yderligere 2 år.
- at medlemsstaterne forpligtes til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af vandindvinding, der tager fuldt hensyn til forebyggelsesprincippet og forureneren betaler princippet.

Kommissionen har ikke fremsat et revideret forslag på baggrund af Parlamentets udtalelse.

4. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser: Forslaget kræver ændring af vandforsyningslovens tilsynsbestemmelser, idet forslaget stiller mere specificerede krav til tilsynsmyndighedernes behandling af tilfælde af overskridelser af grænseværdierne. Desuden vil bekendtgørelse om kvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg skulle ændres på de punkter, hvor forslaget skærper reglerne om grænseværdier og kontrol.

For vand på flaske eller anden beholder vil forslaget nødvendiggøre udstedelse af en ny bekendtgørelse, der fastlægger de præcise krav til vandet. Dette kan ske med hjemmel i Levnedsmiddelloven. De foreslåede tilsyns- og kontrolkrav for vand på beholder vil skulle gennemføres efter levnedsmiddellovens gebyrregler.

Økonomiske konsekvenser: De foreslåede regler om kontrol af vand på beholder må antages at føre til øgede kontroludgifter med en forøgelse af statens udgifter til følge. - Forslaget kan ikke i øvrigt antages at ville få statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget vil have en række konsekvenser for vandværkerne, myndighederne, forbrugerne og producenterne af vand på beholder.

Der er imidlertid en stor grad af usikkerhed omkring fortolkning af visse bestemmelser i forslaget. På andre områder findes der ikke tilstrækkelige data til at bedømme, hvor store omkostninger opfyldelse af direktivet vil indebære, og opfyldelsesmåden - og dermed omkostningerne - vil desuden i høj grad bero på valg foretaget på de enkelte vandværker, myndigheder og forbrugere.

For vandværkerne - og dermed forbrugerne - vil der blive tale om øgede omkostninger som følge af grænseværdinedsættelse på en række stoffer og som følge af ændret kontrol.

Den intensiverede kontrol med vandværkerne samt en forventet stigning i antallet af sager om tilladelse til nye indvindinger og om ændring af indvindingsanlæg vil forøge omkostningerne hos myndighederne.

For vand på beholder indføres krav om kontrol, der ligger væsentligt ud over de nuværende, og forslaget vil medføre væsentligt øgede udgifter for de ansvarlige tilsynsmyndigheder.

De skærpede krav til visse parametre kan få betydning for producenterne af vand på beholder. De ændrede krav til kontrol vil ligeledes kunne få økonomiske konsekvenser for producenterne.

Beskyttelsesniveau: Eksisterende og nye grænseværdier, der er lavere end forslagets eller som ikke findes i forslaget, vil ikke kunne bibeholdes henholdsvis indføres uden Kommissionens godkendelse. Endvidere vil frihandelsklausulen betyde, at nationalt fastsatte kvalitetskrav, ikke kan kræves overholdt for vand eller levnedsmidler, der importeres fra andre medlemsstater. Da forslaget indeholder væsentligt færre parametre og for visse af disse en højere grænseværdi end det nugældende direktiv, vil en vedtagelse af forslaget kunne betyde en svækkelse af beskyttelsesniveauet.

De foreslåede skærper af grænseværdier vil betyde et højere beskyttelsesniveau for de pågældende stoffer.

5. Høring

Forslaget har været i høring hos berørte ministerier og organisationer. Blandt høringsparterne er der bred enighed om, at direktivet bør være et minimumsdirektiv. Dog anfører Dansk Industri, at der ikke behøver være adgang til at skærpe direktivets krav for importeret vand på beholder.

Danske Læskedrik Fabrikanten er enig i, at vand på beholder ikke bør være omfattet af direktivet, medmindre der er tale om nødforsyninger på tankvogn o.lign., og mener, at forslaget skal forstås sådan, at det kun er den sidstnævnte type, der er omfattet.

Det er den generelle holdning, at beskyttelsesniveauet ikke bør sænkes i forhold til det gældende direktiv.

Vandværker, amter, Dansk Industri mener, at et rammedirektiv med færre parametre er hensigtsmæssigt, men det anføres fra amter og flere vandværker, at forslagets parametre ikke er dækkende nok. Landbruget og embedslægerne mener, direktivet bør stille krav til alle væsentlige parametre.

Særlig for pesticider anføres det, at kravet ikke bør lempes, herunder nævnes af mange, at det skal omfatte nedbrydnings- og omdannelsesprodukter, at sumgrænsen skal bibeholdes, og at der ikke bør indføres individuelle, toksikologisk fastsatte grænser. KL, embedslægerne, Greenpeace og NOAH mener, at pesticidgrænsen bør skærpes til den nuværende detektionsgrænse. Dansk Agrokemisk Forening anfører, at pesticidgrænser bør fastsættes efter stoffernes toksikologiske egenskaber og eventuelle fundne mængder.

Fra vandværkerne er det anført, at vandværkerne ikke skal pålægges ansvar for kvalitetsforringelser, der skyldes forbrugernes ledningsnet.

Skærpelsen af blykravet støttes fra flere sider, men det påpeges, at det kan blive svært at overholde den i visse tilfælde.

Fra vandværkerne er det anført, at den løbende kontrol bør gøres mere dækkende på det mikrobiologiske område, og at reglerne om reaktion på overskridelser af grænseværdierne kan være svære at administrere i praksis.

Ad punkt 11 - Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en international aftale om standarder for human fældefangst mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation

KOM (97) 17 endelig udgave
KOM (95) 737 endelig udgave

1. Status

Kommissionen oversendte den 24. januar 1997 ovennævnte forslag (KOM (97)17) til Rådet. Forslaget er baseret på traktatens artikel 113 og 100A sammenholdt med artikel 228, stk. 3, første afsnit.

Forslaget er en konsekvens af forslag til rådsforordning om ændring af den gældende rådsforordning om forbud mod anvendelse af rævesakse og indførsel af visse skind til

Fællesskabet, der er fanget ved rævesakse, der ikke opfylder internationalt vedtagne standarder for human fældefangst (KOM (95)737), idet Rådet (miljø) på rådsmøde den 4. marts 1996 opfordrede Kommissionen til at forelægge et forslag til forhandlingsmandat om en rammeaftale vedrørende humane fældefangstmetoder med Canada, USA og Den Russiske Føderation.

En sådan aftale blev paraferet af Canada og Det Europæiske Fællesskab den 6. december 1996 og Den Russiske Føderation den 17. december 1996.

Rådet fandt aftalen utilfredsstillende på en række punkter og anmodede på rådsmødet (miljø) den 9. december 1996 Kommissionen om at genoptage forhandlingerne med tredjelande m.h.p. at nå til en mere tilfredsstillende aftale. På trods heraf fremsendte Kommissionen d. 18. december 1996 det foreliggende aftaleudkast til Canada og Den Russiske Føderation m.h.p. endelig signatur og fremsendte herefter aftaleudkastet til godkendelse i Rådet.

Aftaleudkastet har efterfølgende været drøftet på rådsmødet (almindelige anliggender) den 24. februar 1997 og på rådsmødet (miljø) den 3. marts 1997. Begge Råd har fundet, at aftalen kan forbedres på visse punkter og har anmodet Kommissionen om på ny at tage kontakt med de russiske og canadiske myndigheder med det formål at tilpasse rammeaftaleudkastet på grundlag af en række konkrete henstillinger og forslag til forbedringer fra Rådet.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen for Rådet (udenrigsministre) den 2. - 3. juni m.h.p. en orientering om status i sagen.

Forslag vedr. ændring af forordningen/forslag til aftale har været forelagt Folketingets Europaudvalg henholdsvis den 1. marts 1996, den 11. oktober 1996 samt den 21. februar 1997 til orientering og den 6. december 1996 til forhandlingsoplæg.

Faktuelt notat om aftaleudkastet er fremsendt til Europaudvalget den 29. april 1997.

Europa- Parlamentet har den 21. februar 1997 truffet beslutning om at modsætte sig Kommissionens afgørelse om fremsendelse af aftaleudkastet til Rådet og opfordret Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre forbud mod import af skind fra dyr fanget i rævesakse senest den 31. marts 1997. Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om substansen i aftaleudkastet.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen m.h.p. beslutning om indgåelse af aftale.

2. Formål og indhold

Formålet med aftalen er at udarbejde standarder for humane fældefangstmetoder, at forbedre kommunikationen og samarbejdet mellem parterne m.h.p. gennemførelse og udvikling af disse standarder, og at fremme handelen mellem aftaleparterne.

Aftalen har - udover de hidtidige 13 pelsdyrarter, der er omfattet af den gældende forordning 3254/91, og som ikke forekommer naturligt i Europa, tilføjet 5 nye arter, der findes naturligt i Europa.

Standarderne foreslås anvendt ved fældefangst både af nyttedyr og dyr, der gør skade.

Aftalen fastsætter tærskelværdier for henholdsvis tilbageholdende fælder og dræbende fælder, som skal opfyldes for, at fælderne er acceptable. Alle tilbageholdende fælder skal testes i løbet af 3-5 år og dræbende fælder i løbet af 5 år. De fælder, der ikke opfylder kravene, skal forbydes inden for 3 år efter den 5 årige testperiode. For konventionelle ikke-polstrede stålrævesakse gælder dog, at de skal forbydes inden for 4 år efter aftalens ikrafttræden.

Aftalen indeholder mulighed for at dispensere fra aftalens forpligtelser på et sag til sag-grundlag, forudsat at undtagelserne ikke anvendes på en måde, der strider mod aftalens formål. Der kan således dispenseres, hvis formålet er at sikre folkesundhed og - sikkerhed for at beskytte offentlig og privat ejendom, i forskningsøjemed og til anvendelse af traditionelle fælder, der er afgørende for bevaring af de indfødte samfunds kulturarv. En dispensation skal begrundes og meddeles på vilkår. Der skal gives meddelelse om udstedte dispensationer til den fælles administrationskomite for aftalen indeholdende begrundelsen og de for dispensationen fastsatte vilkår.

Aftalen fastlægger, at en part fortsat på sit territorium kan forbyde anvendelse af fælder, som var forbudt på datoen for aftalens ikrafttræden. Aftalen indeholder endvidere bestemmelser om gensidig anerkendelse af parternes fældefangstmetoder, hvis de er i overensstemmelse med standarderne, og bestemmelser om oprindelsescertifikater for skind m.v. Der nedsættes en fælles forvaltningskomite, der kan tage alle spørgsmål vedrørende aftalen op til behandling. Tvister, der ikke kan bilægges i komiteen, afgøres ved voldgift.

Alle tredjelande kan tiltræde aftalen.

Aftalen er ikke umiddelbart anvendelig. Parterne skal opfylde de forpligtelser, der følger af aftalen, i overensstemmelse med deres interne procedurer.

3. Konsekvenser for Danmark

Aftalen får i sig selv ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser, ligesom beskyttelsesniveauet ikke påvirkes.

4. Høring

Aftaleudkastet har ikke været sendt i høring.

Ad punkt 12 - Kommissionens forslag til Rådets direktiv om deponering af affald KOM(97) 105, endelig udg.

1. Status/baggrund

Kommissionen fremsendte den 5. marts 1997 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget er baseret på traktatens artikel 130 S, stk. 1 og skal derfor behandles efter samarbejdsproceduren i artikel 189C.

Europa Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om forslaget, der ligeledes ikke har været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Punktet er sat på dagsordenen for rådsmødet den 19.- 20. juni 1997 m.h.p. Kommissionens præsentation af forslaget.

Kommissionen forelagde den 22. juli 1991 forslag til direktiv om deponering af affald for Rådet. Kommissionens forslag skulle sikre ensartet politik for deponeringsanlæg, samt harmonisering af standarder herfor i hele EU. På baggrund af forslaget og efter langvarige drøftelser, fastsatte Rådet sin fælles holdning den 6. oktober 1995. Europa Parlamentet fandt imidlertid ikke, at den fælles holdning sikrede et tilstrækkeligt højt miljøbeskyttelsesniveau, og forkastede den derfor den 22. maj 1996. Parlamentets indvendinger vedrørte det store antal undtagelsesbestemmelser, ud fra den betragtning, at de ville svække direktivet. Idet flere medlemsstater delte Parlamentets holdning, kunne Rådet ikke vedtage forslaget og Rådet opfordrede derfor i juni måned 1996 Kommissionen til at fremsætte et nyt forslag. Med nærværende forslag imødekommer Kommissionen denne opfordring.

2. Formål og indhold

Nærværende forslag er et led i Fællesskabets strategi for affaldshåndtering, og tager således hensyn til både revisionen af denne strategi fra 1996, og til ændringer i fællesskabslovgivningen gennemført siden det oprindelige forslag til direktiv om affaldsdeponering blev fremlagt, samt til de vigtigste elementer i den af Rådet vedtagne fælles holdning fra 1995 og Europa Parlamentet synspunkter vedr. dette forslag.

Formålet er, med henvisning til direktiv 75/442/EØF (affaldsrammedirektivet), særlig artikel 3 og 4, at indføre foranstaltninger, procedurer og retningslinier for at forebygge eller i videst muligt omfang at begrænse miljøbelastningen fra affaldsdeponier, herunder navnlig forurening af overfladevand, grundvand, jordbund og luft, samt de risici, affaldsdeponering indebærer for menneskers sundhed.

Hovedformålet er derfor at sikre høje standarder for affaldsdeponering i EU, og at fremme forebyggelse af affaldsdannelse gennem genvinding og genanvendelse af affald.

Kommissionen lægger afgørende vægt på at skabe ensartede vilkår for omkostningsfastsættelsen ved deponering. Medlemsstaterne skal sikre, at de eksterne omkostninger medregnes ved beregning af omkostningerne ved affaldsdeponering.

Som nye elementer i dette forslag sammenholdt med det forkastede forslag fremhæver Kommissionen: Regler for mindsket deponering af bionedbrydeligt affald - Krav om

forbehandling af affald inden deponering - Forbud mod deponering af brugte dæk - Ingen samdeponering af farligt og ufarligt affald - Generelle krav til alle kategorier af deponeringsanlæg - Strengere bestemmelser for bestående anlæg - Undtagelsesbestemmelser for fjerntliggende områder, samt øgede omkostninger ved deponering.

Forslagets bestemmelser skal anvendes på alle typer af deponeringsanlæg. Dvs. anlæg til deponering af affald på eller i jorden, herunder interne bortskaffelsesanlæg, men ikke på anlæg, hvor affald læsses af til forbehandling inden videre transport, samt kontrolleret midlertidig opbevaring på op til 1 år. Undtaget fra forslaget er desuden spredning af slam, anvendelse af inert affald til byggeformål, deponering af klapmaterialer samt deponering af ikke forurennet jord.

Der indføres 3 kategorier af deponeringsanlæg: deponeringsanlæg til farligt affald, til ufarligt affald samt til inert affald, og der fastsættes en ensartet procedure for modtagelse af affald på et deponeringsanlæg baseret på affaldsklassificering.

Forslaget stiller krav om, at alt affald skal behandles inden det deponeres. Behandling defineres som de fysiske, kemiske eller biologiske processer, herunder sortering, hvorved affaldets egenskaber ændres til at have et mindre omfang, reduceret farlighed, og hvorved håndtering lettes eller genanvendelse fremmes.

Der skal indføres en særlig godkendelsesprocedure for deponeringsanlæg. Godkendelsen for deponeringsanlægget skal indeholde krav til operatørers og personales tekniske og faglige kompetence, en beskrivelse af deponeringsanlæggets kategori, hvilke affaldstyper og -mængder, der er tilladt at deponere på anlægget, krav til anlæggets klargøring og drift, oplysninger om overvågnings- og kontrolprocedurer, nedlukningsprocedurer mm. Endvidere skal etablering af anlægget være i overensstemmelse med den relevante affaldshåndteringsplan, der er nævnt i direktiv 75/442/EØF artikel 7 (affaldsrammedirektivet).

Prisen for deponering skal afspejle de faktiske omkostninger i hele deponeringsanlæggets levetid. Prisen skal således som minimum dække samtlige omkostninger ved etablering og drift af anlægget, herunder efterbehandling, nedlukning og så vidt muligt omkostningerne ved sikkerhedsstillelse.

Forslaget fastsætter en række krav til procedurer for modtagelse af affald på anlægget, herunder bl.a kontrol af affaldspapirer, visuel inspektion af affaldet samt registrering af det deponerede affald. Desuden stilles der krav om, at operatører skal gennemføre en kontrol og overvågningsprocedurer i forbindelse med drift og efterbehandling. Foranstaltninger til udbedring af enhver betydelig miljøskade skal foretages på operatørens regning.

Nedlukningsprocedurer for et deponeringsanlæg kan påbegyndes, når de relevante betingelser i godkendelsen er opfyldt, eller med tilladelse fra den kompetente myndighed på anmodning fra operatøren, eller når den kompetente myndighed træffer begrundet beslutning herom. Endelig nedlukning er først sket, når den kompetente

35myndighed har udført afsluttende inspektion på stedet. Når deponeringsanlægget er endeligt nedlukket, er operatøren fortsat ansvarlig for vedligeholdelse, overvågning og kontrol så længe deponeringsanlægget er forbundet med risici.

Deponeringsanlæg, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for direktivets gennemførelse, skal senest 3 år efter direktivets ikrafttræden forelægge en overgangsplan for anlægget for den kompetente myndighed. Planen skal være gennemført senest 5 år efter direktivets ikrafttræden.

Ændringer af direktivets bilag foreslås efter direktivets art. 17 vedtaget i en såkaldt IIIa - komitéprocedure, som indebærer at Rådet med kvalificeret flertal kan træffe afgørelse, såfremt der ikke kan skabes tilslutning til kommissionens forslag i komitéen.

De nødvendige love og administrative bestemmelser til at efterkomme direktivet skal træde i kraft senest 30. juni 2000.

3. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser: Godkendelse og drift af affaldsdeponeringsanlæg er reguleret i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 om forurenende virksomhed, samt i bekg. nr. 794 af 9. december 1991 om godkendelse af listevirksomhed. Endelig reguleres visse anlæg, som er anlagt før 1972, 1974 og 1976 afhængig af typen af affald, af lov nr. 420 af 13. juni 1990 om affaldsdepoter.

Implementeringen af forslaget vil kræve ændringer af Miljøbeskyttelsesloven. Forslaget indebærer, at anlæg godkendt inden 30. juni 2000 skal kunne kræves godkendt på ny. Dette krav kolliderer med 8 års-beskyttelsesperioden i lovens § 41, og vil derfor kræve en lovændring. 8 års-perioden stemmer endvidere ikke overens med muligheden i artikel 13, nr. 1), litra c) om at nedlukningsprocedure indledes, når "den kompetente myndighed træffer begrundet beslutning herom".

Forslagets artikel 7, nr. 9) om krav om ansøgerens sikkerhedsstillelse eller andre tilsvarende forholdsregler, vil kræve en ændring af lovens § 39a, om virksomheder, som skal stille sikkerhed, samt om hvad sikkerheden skal dække.

Vedrørende mindsteprisen for deponering skal Miljøbeskyttelseslovens § 48 ændres således, at de anslåede omkostninger til nedlukning og til efterbehandling i mindst 50 år er omfattet af bestemmelsen.

Forslaget indeholder en lang række specielle krav til godkendelsesansøgning (art. 7), -betingelser (art. 8) og -indhold (art. 9) for affaldsdepoter. Disse krav vurderes bedst at kunne implementeres ved udarbejdelse af en ny selvstændig bekendtgørelse, hvilket kan ske med hjemmel i Miljøbeskyttelsesloven § 35, stk. 2, om fastsættelse af nærmere regler for godkendelsesordninger. Kravet i artikel 8, nr. 2) om at den kompetente myndighed forinden deponering påbegyndes skal aflægge et kontrolbesøg på anlægget, bør imidlertid fremgå af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1.

Den nye bekendtgørelse bør endvidere indeholde bilag med angivelse af omfattede deponeringsanlæg, og opregningen i bilag 1 punkt K2 til listebekendtgørelsen bør udgå.

I den nye bekendtgørelse skal endvidere implementeres en række tekniske krav til etablering, forureningsbegrænsende foranstaltninger, klassificering, modtageprocedurer, nedlukningsprocedurer mv., som i dag alene er fastsat i vejledningsform. Dette kan ske med hjemmel i Miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2.

Økonomiske konsekvenser: For anlægsoperatørerne vil der være en række udgifter forbundet med implementeringen af de tekniske krav, udgifterne vil dog mindskes i det omfang anlæggene allerede på grund af Miljøstyrelsens vejledning har øget/forbedret standarden.

Artikel 10 kræver, at medlemsstaterne sikrer, at den mindstepris, som både offentlige og private operatører kræver for deponering af alle typer affald, mindst dækker samtlige omkostninger ved etablering og drift af anlægget, inkl. så vidt muligt omkostninger til sikkerhedsstillelse, samt til de anslåede omkostninger til nedlukning og til efterbehandling i mindst 50 år. Prisen for deponering kan således forventes at stige for affaldsproducenten.

Beskyttelsesniveau: Forslaget lægger sig tæt op af den strategi, som er formuleret i Miljøstyrelsens vejledning i affaldsdeponering, der er under udarbejdelse, vejledningen er på visse punkter mere restriktiv. I forhold til den gældende vejledning i affaldsdeponering, der er fra 1982, er der tale om et væsentligt forhøjet beskyttelsesniveau.

Samlet vil der være tale om en skærpelse af de danske regler, idet direktivforslaget betyder en kodificering af vejledende retningslinier i lovgivningsform.

Det er dansk opfattelse, at direktivet på flere punkter vil hæve miljøbeskyttelsesniveauet ved affaldsdeponering generelt i EU.

4. Høring

Kommissionens forslag blev sendt i høring den 24. april 1997. Blandt høringssvarene er der stor tilfredshed med, at det nye direktivforslag er baseret på traktatens artikel 130 S. Endvidere er den generelle holdning, at direktivforslaget udfylder et hul i den eksisterende EU-lovgivning.

Det mest gennemgående kritikpunkt i høringssvarene er, at der ønskes en uddybning af en række definitioner i direktivforslaget. Flere henviser til, at definitionen af "dagrenovation" i direktivforslaget ikke stemmer overens med den danske affaldsterminologi.

Et andet gennemgående kritikpunkt i høringssvarene er, at direktivforslagets afstandskrav kan betyde, at det stort set bliver umuligt at lokalisere og etablere nye deponeringsanlæg.

I høringssvarene har det endvidere været et gennemgående kritikpunkt, at det ikke er rimeligt, jf. Bilag I pkt. 4, at foretage opsamling af gas til energiudnyttelse/affakling fra alle deponeringsanlæg, der modtager/har modtaget bionedbrydeligt affald. Med henblik på ikke at etablere unødvendige gasopsamlingssystemer, ønsker de høringsberettigede, at der i deponeringsdirektivet indføres en mulighed for, at den kompetente myndighed kan fravige krav til etablering af gasopsamlingssystemer, såfremt dette er dokumenteret ved en miljørisikovurdering.

Fra flere høringsberettigede stilles spørgsmålstegn ved, om det, jf. artikel 3, fortsat vil være tilladt at anvende restprodukter (slagge, flyveaske, bygge- og anlægsaffald, rensed jord m.m.) i henhold til normal dansk praksis - eller om direktivforslaget vil indebære, at disse restprodukter fremover alene kan deponeres på egentlige affaldsdeponeringsanlæg.

Flere høringsberettigede henviser til, at direktivforslagets krav om overfladeforsegling - på anlæg med deponeret bionedbrydeligt affald - ikke er i overensstemmelse med anvisninger i den kommende danske "Vejledning i affaldsdeponering", hvor der (med henblik på at stabilisere det bionedbrydelige affald) er foreskrevet en permeabel afdekning.

Entreprenørforeningen anfører i høringssvaret, at der - med henblik på ikke at tillade væsentlige regionale forskelle - bør fastsættes nærmere regler for indholdet af de i henhold til artikel 14 foreskrevne overgangsplaner.

I *Vandkvalitetsinstituttets (VKI)* høringssvar efterlyses en beskrivelse af de processer, som affaldet bør gennemløbe efter deponering, da dette vil gøre det lettere at definere såvel de forskellige lossepladstyper som de egenskaber, som affaldet til de enkelte pladstyper bør have.

Med henvisning til, at deponeringsanlæg i Danmark generelt er i offentlig eje, har *Affaldsteknisk Samarbejde* fremsat ønske om, at offentlige deponeringsanlæg fritages for direktivforslagets krav om sikkerhedsstillelse.

Ad punkt 13 - Forslag til beslutning om Fællesskabets ratifikation af ændring til Baselkonventionen om grænseoverskridende transport af farligt affald (forbud mod eksport af farligt affald til bortskaffelse og nyttiggørelse til en række nærmere angivne lande).

KOM (97) 214 endelig udgave

1. Status

Forslaget er modtaget i Rådet den 23. maj 1997.

Forslaget forventes vedtaget som A-punkt på et kommende rådsmøde.

Forslaget har hjemmel i traktatens art. 130 R og 228.

På rådsmøde (miljø) i december 1996 vedtog man et forslag til forordning om forbud mod eksport af farligt affald til en række nærmere angivne lande med virkning fra 1. januar 1998. Forordningen har til hensigt at gennemføre det forbud mod affaldseksport, som partene i Baselkonventionen er blevet enige om. Forslaget blev vedtaget med hjemmel i art. 130 S, og bliver en del af EF-forordning 259/93 om transport af affald indenfor, til og fra Det Europæiske Fællesskab.

Der forventes gennemført en simpel høring af Parlamentet efter proceduren i traktatens art. 228.

2. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at bemyndige Kommissionen/formandskabet til at ratificere ændringen på vegne af Fællesskabet.

Da forslaget vedrører et område, hvor både medlemsstaterne og Fællesskabet har kompetence skal begge parter ratificere konventionsændringen.

Efter det oplyste har Finland allerede ratificeret den vedtagne ændring af konventionen.

3. Konsekvenser for Danmark

Selve forslaget om ratifikation forventes ikke at kræve lovændring eller få økonomiske konsekvenser. Beskyttelsesniveauet forventes ikke påvirket af beslutningen.

4. Høring

Der vil ikke blive foretaget høring.